

Едновременно съ Калифорния, започватъ да дирятъ злато и въ Колорадо. Но главното златно находище намиратъ едва 10 години по-късно. То било открито на вододѣла между рѣкитѣ Колорадо и Арканзасъ. Тукъ пристигнали златотърсачи отъ цѣлъ свѣтъ. Тѣхниятъ животъ не е билъ лекъ. Тѣ трѣбвало да се борятъ съ глада, съ снѣга и съ индийцитѣ. Голѣми количества злато се открило и въ Аляска, гдето започнали да копаятъ презъ 1869 г. въ югоизточната частъ на полуострова, въ Зундъ бей. Златото въ Аляска се открива отъ руситѣ.

Презъ осемдесеттѣ години на миналия вѣкъ отъ рѣка Юконъ въ Аляска потича истински златенъ потокъ. Но тукъ е студено — полярниятъ кръгъ! — и злато може да се копае само презъ лѣтото. Земята е замръзнала. За да я размразятъ, златотърсачитѣ кладатъ огромни огньове или пѣкъ вкарватъ гореща пара въ земята. Така вървѣла работата и въ Клондайкъ, гдето златното находище се открива презъ 1898 г. отъ трима шведи, отъ които единиятъ билъ фабриченъ работникъ въ Мичиганъ, а другиятъ шивачъ въ Санъ-Франциско. И тримата по-късно станали милионери.

Въ началото на XIX вѣкъ се открива находището въ Файрбанкъ — близу до полярния кръгъ, гдето се сливатъ рѣкитѣ Тана и Юконъ. Това находище открилъ единъ японецъ. Неговото съобщение предизвикало истинска златна треска въ града Даусонъ. Оттамъ тръгнала тълпа отъ 800 златотърсачи презъ ледени планини и тундри — съ коли, съ елени и пешъ. Много отъ тѣхъ били и безъ храна. И когато стигнали на мѣстото, не намѣрили никакво злато. Японецътъ успѣлъ да избѣга. Златотърсачитѣ се върнали голи, гладни и озлобени. Много отъ тѣхъ измръзли по пътя. По-късно и въ Файрбанкъ се намѣрило злато. До тамъ днесъ се отива съ параходъ, съ влакъ или съ самолетъ. И отъ Аляска латото вече е изчерпано.